

BÀI THƯƠNG KHÓ CHÚA GIÊSU KITÔ

Theo Thánh Matthêu
Lễ Lá Năm A

Lời Hướng Dẫn

Bài Thương Khó Theo Thánh Matthew
Lễ Lá Năm A

Các Phần vụ với dấu hiệu

Chúa Giêsu † : Chủ tế đọc lời chúa Giêsu

Sứ gia : Người đọc sử

Thế nhân : Đọc vai các nhân vật

Công Đoàn : Ca Đoàn đóng vai Đám đông.

Bài Thương Khó Thánh Matthew, theo sách Lễ Giáo Dân
Ban Phụng Vụ Công Đoàn Đức Mẹ Đồng Công,
Giáo Xứ Saint Columba, 1327 Lafond ave, St Paul, Minnesota
ấn hành 2013

BÀI THƯƠNG KHÓ

Mt 26, 14 - 27, 66 Năm A (bài dài)

“SỰ THƯƠNG KHÓ ĐỨC GIÊSU KITÔ, CHÚA CHÚNG TA.”

- Sử gia.* Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo Thánh Matthêô.
Khi ấy, một trong nhóm Mười Hai, tên là Giuđa Iscariô, đi gặp các thượng tế và nói với họ:
- Thế nhân.* Các ông cho tôi bao nhiêu, tôi nộp Người cho các ông?
- Sử gia.* Họ liền ấn định cho ba mươi đồng bạc. Và từ đó, hấn tìm dịp thuận tiện để nộp Người. Ngày thứ nhất tuần lễ ăn bánh không men, các môn đệ đến thưa Chúa Giêsu rằng:
- Thế nhân.* Thầy muốn chúng con sửa soạn cho Thầy ăn Lễ Vượt Qua ở đâu?
- Sử gia.* Chúa Giêsu đáp:
- Chúa Giêsu †* *Các con hãy vào thành, đến với một người kia nói rằng: Thầy bảo, giờ Ta đã gần, Ta sẽ mừng Lễ Vượt Qua với các môn đệ tại nhà ông.*
- Sử gia.* Các môn đệ làm như Chúa Giêsu truyền và sửa soạn Lễ Vượt Qua. Chiều đến, Người ngồi bàn ăn với mười hai môn đệ. Và khi các ông đang ăn, Người nói:
- Chúa Giêsu †* *Thầy nói thật với các con: có một người trong các con sẽ nộp Thầy.*
- Sử gia.* Môn đệ rất buồn rầu và từng người bắt đầu hỏi Người:
- Thế nhân.* Thưa Thầy, có phải con không?
- Sử gia.* Người trả lời rằng:
- Chúa Giêsu †* *Kẻ giơ tay cùng chắm vào đĩa với Thầy, đó chính là kẻ nộp Thầy. Thực ra, Con Người sẽ ra đi như đã chép về Người, nhưng khốn cho kẻ sẽ nộp Con Người! Thà người đó đừng sinh ra thì hơn!*
- Sử gia.* Giuđa, kẻ phản bội, cũng thưa Người rằng:
- Thế nhân.* Thưa Thầy, có phải con chăng?
- Sử gia.* Chúa Giêsu đáp:
- Chúa Giêsu †* *Đúng như con nói.*
- Sử gia.* Vậy khi mọi người còn đang ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ mà phán:
- Chúa Giêsu †* *Các con hãy cầm lấy mà ăn, vì này là Mình Ta.*
- Sử gia.* Đoạn Người cầm lấy chén, tạ ơn, rồi trao cho các môn đệ mà phán:
- Chúa Giêsu †* *Tất cả các con hãy uống chén này, vì này là Máu Ta, Máu Tân Ước, sẽ đổ ra cho nhiều người được tha tội. Thầy bảo các con: Từ nay, Thầy sẽ không còn uống chất nho này nữa cho đến ngày Thầy sẽ uống rượu mới cùng các con trong nước Cha Thầy.*
- Sử gia.* Sau khi hát thánh vịnh, Thầy trò liền lên núi Ôliu. Bấy giờ Chúa Giêsu bảo các ông:
- Chúa Giêsu †* *Tất cả các con sẽ vấp phạm vì Thầy trong chính đêm nay, vì có lời chép rằng: “Ta sẽ đánh chủ chăn, và các chiên trong đoàn sẽ tan tác.” Nhưng sau khi Thầy sống lại, Thầy sẽ đến xứ Galilêa trước các con.*

Sử gia. Phêrô liền thưa:

Thế nhân. Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, riêng con, con sẽ không bao giờ vấp phạm.

Sử gia. Chúa Giêsu đáp:

Chúa Giêsu † *Thầy bảo thật con, chính đêm nay, trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần.*

Sử gia. Phêrô lại thưa:

Thế nhân. Dù có phải chết cùng Thầy, con sẽ không chối Thầy.

Sử gia. Và tất cả các môn đệ cùng nói như vậy. Rồi Chúa Giêsu cùng đi với các ông đến một chỗ gọi là Ghết-sêmani, và Người bảo các môn đệ:

Chúa Giêsu † *Các con hãy ngồi đây để Thầy đến đây cầu nguyện.*

Sử gia. Đoạn Chúa đưa Phêrô và hai người con ông Giêbêđê cùng đi, Người bắt đầu cảm thấy buồn bực và sầu não. Lúc ấy, Người bảo các ông:

Chúa Giêsu † *Linh hồn Thầy buồn sầu đến nỗi chết được; các con hãy ở lại đây và thức với Thầy.*

Sử gia. Tiến xa hơn một chút, Người sấp mặt xuống, cầu nguyện và nói:

Chúa Giêsu † *Lạy Cha, nếu được, xin cho Con khỏi chén này! Nhưng đừng như ý Con muốn, một theo ý Cha muốn.*

Sử gia. Người trở lại cùng các môn đệ và thấy các ông đang ngủ, liền nói với Phêrô:

Chúa Giêsu † *Chẳng lẽ các con không thức cùng Thầy được lấy một giờ ư? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi lâm cơn cám dỗ: vì tinh thần thì lạnh lẽ, nhưng xác thịt thì yếu đuối.*

Sử gia. Rồi Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai mà rằng:

Chúa Giêsu † *Lạy Cha, nếu chén này không thể qua đi được mà Con phải uống, thì xin theo ý Cha.*

Sử gia. Đoạn Người trở lại và thấy các ông còn ngủ, vì mắt các ông nặng trĩu. Người để mặc các ông và đi cầu nguyện lần thứ ba, vẫn lại những lời như trước. Sau đó Người trở lại với các môn đệ và bảo:

Chúa Giêsu † *Bây giờ các con hãy ngủ và nghỉ ngơi đi! Nay sắp đến giờ Con Người sẽ bị nộp trong tay những kẻ tội lỗi. Các con hãy chỗi dậy. Chúng ta hãy đi: này kẻ nộp Thầy đã tới gần.*

Sử gia. Người còn đang nói, thì đây, Giuđa, một trong nhóm mười hai, và cùng với y có lũ đông mang gươm giáo gây gộc, do các thượng tế và kỳ lão trong dân sai đến. Vậy tên nội công đã dặn họ ám hiệu này:

Thế nhân. Hễ tôi hôn người nào, thì đó chính là Người, các ông hãy bắt lấy.

Sử gia. Tức khắc Giuđa tới gần Chúa Giêsu và nói:

Thế nhân. Chào Thầy.

Sử gia. Và nó hôn Người. Nhưng Chúa Giêsu bảo:

Chúa Giêsu † *Hỡi bạn, bạn đến đây làm chi?*

Sử gia. Lúc đó chúng xông tới, tra tay bắt Chúa Giêsu. Ngay sau đó, một trong những người vẫn theo Chúa Giêsu, giơ tay rút gươm và chém tên đầy tớ thầy thượng tế đứt một tai. Chúa Giêsu liền bảo:

Chúa Giêsu † *Con hãy xỏ ngay gươm vào bao: vì tất cả những kẻ dùng gươm sẽ chết vì gươm. Nào con tưởng rằng Thầy không thể xin Cha Thầy và Ngài sẽ tức khắc gửi đến hơn mười hai cơ binh thiên thần sao? Mà như thế thì làm sao ứng nghiệm lời Kinh Thánh bảo: Sự thế phải như vậy?*

Sứ gia. Lúc đó Chúa Giêsu nói cùng đám đông rằng:

Chúa Giêsu † Các người cầm gươm giáo gậy gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp ư? Hằng ngày Ta ngồi trong đền thờ, giữa các người, mà các người không bắt Ta. Nhưng tất cả sự đó xảy ra là để ứng nghiệm lời các tiên tri đã chép.

Sứ gia. Bấy giờ các môn đệ bỏ Người và chạy trốn hết. Những kẻ đã bắt Chúa Giêsu điệu Người đến thầy thượng tế Caipha. Nơi đây các luật sĩ và kỳ lão đã hội họp. Phêrô theo Người xa xa cho tới dinh thầy thượng tế. Rồi ông vào trong dinh ngồi cùng bọn đầy tớ, xem việc xảy ra thế nào. Vậy các thượng tế và tất cả công nghị tìm chứng gian cáo Chúa Giêsu để lên án xử tử Người. Và họ đã không tìm được, mặc dù đã có một số đông chứng nhân ra mắt. Sau cùng, hai người làm chứng gian đến khai rằng:

Thế nhân. Người này đã nói: Ta có thể phá đền thờ Thiên Chúa và xây cất lại trong ba ngày.

Sứ gia. Bấy giờ thầy thượng tế đứng lên nói:

Thế nhân. Ông không trả lời gì về các điều những người này đã cáo ông ư?

Sứ gia. Nhưng Chúa Giêsu làm thinh, nên thầy thượng tế bảo Người:

Thế nhân. Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, ta truyền cho ông hãy nói cho chúng ta biết: Ông có phải là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa không?

Sứ gia. Chúa Giêsu trả lời:

Chúa Giêsu † Ông đã nói đúng. Nhưng Ta nói thật với các ông: rồi đây các ông sẽ xem thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng, và sẽ đến trên đám mây.

Sứ gia. Bấy giờ thầy thượng tế xé áo mình ra và nói:

Thế nhân. Nó đã nói lộng ngôn! Chúng ta còn cần gì đến nhân chứng nữa? Đây các ngài vừa nghe lời lộng ngôn. Các ngài nghĩ sao?

Sứ gia. Họ đáp lại:

Công Đoàn Nó đáng chết!

Sứ gia. Bấy giờ chúng nhổ vào mặt Người, đấm đánh Người, lại có kẻ tát vả Người mà nói rằng:

Thế nhân. Hỡi Kitô, hãy bói xem, ai đánh ông đó?

Sứ gia. Còn Phêrô ngồi ở ngoài sân. Một đầy tớ gái lại gần và nói:

Thế nhân. Ông nữa, ông cũng đã theo Giêsu người xứ Galilêa.

Sứ gia. Nhưng ông chối trước mặt mọi người mà rằng:

Thế nhân. Tôi không hiểu chị muốn nói gì?

Sứ gia. Khi ông lui ra đến cổng, một đầy tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó:

Thế nhân. Ông này cũng theo Giêsu người Nadarét.

Sứ gia. Ông thề mà chối rằng:

Thế nhân. Tôi không biết người ấy.

Sứ gia. Một lúc sau, mấy người đứng đó lại gần mà nói với Phêrô rằng:

Thế nhân. Đúng rồi, người cũng thuộc bọn ấy. Vì chính giọng nói của người tiết lộ tông tích người.

Sứ gia. Bấy giờ ông rửa mà thề rằng: “ông không hề biết người ấy.” Tức thì gà gáy. Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã nói: “Trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần”, và ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết.

Trời vừa sáng, các thượng tế và kỳ lão trong dân hội họp bày mưu giết Chúa Giêsu. Họ trời Người và điếu đi nộp cho tổng trấn Phongxiô Philatô. Bấy giờ Giuđa, kẻ nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận, đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các thượng tế và kỳ lão mà nói rằng:

Thế nhân. Tôi đã phạm tội vì nộp máu người công chính.

Sứ gia. Nhưng họ trả lời:

Thế nhân. Can chi đến chúng tôi! Mặc kệ anh!

Sứ gia. Anh ta ném những đồng bạc đó vào trong đền thờ và ra đi thất cổ. Các thượng tế lượm lấy bạc đó và nói:

Thế nhân. Không nên để bạc này vào kho vì là giá máu.

Sứ gia. Sau khi bàn bạc, họ lấy tiền đó mua thửa ruộng của người thợ gốm làm nơi chôn cất những người ngoại kiều. Bởi thế, ruộng ấy cho đến ngày nay được gọi là Haseldama, nghĩa là ruộng máu. Như vậy là ứng nghiệm lời tiên tri Giêrêmia nói: “Chúng đã lấy ba mươi đồng bạc là giá do con cái Israel đã mặc cả mà bán Đấng cao trọng. Và họ mang tiền đó mua ruộng của người thợ gốm như lời Chúa đã truyền cho tôi”.

(..... Nếu Đọc bài ngắn thì bắt đầu: Chúa Giêsu đứng trước)

Sứ gia. Vậy Chúa Giêsu đứng trước quan tổng trấn, và quan hỏi Người rằng:

Thế nhân. Ông có phải là Vua dân Do-thái không?

Sứ gia. Chúa Giêsu đáp:

Chúa Giêsu † **Ông nói đúng!**

Sứ gia. Nhưng khi các thượng tế và kỳ lão tố cáo Người thì Người không trả lời chi cả. Bấy giờ Philatô bảo Người:

Thế nhân. Ông không nghe thấy tất cả những điều họ tố cáo ông sao?

Sứ gia. Chúa Giêsu cũng không đáp lại về một điều nào, khiến quan tổng trấn hết sức ngạc nhiên.

Vào mỗi dịp lễ trọng, quan tổng trấn có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Lúc ấy có một phạm nhân nổi tiếng tên là Baraba. Vậy Philatô nói với dân chúng đã tụ tập lại đó rằng:

Thế nhân. Các người muốn ta phóng thích ai, Baraba hay Giêsu mà người ta vẫn gọi là Kitô?

Sứ gia. Quan biết rõ chỉ vì ghen ghét mà chúng đã nộp Người. Vậy trong khi quan ngồi xét xử, bà vợ sai người nói cùng quan rằng:

Thế nhân. Xin ông đừng can thiệp gì đến vụ người công chính ấy, vì hôm nay trong một giấc chiêm bao, tôi đã phải đau khổ rất nhiều vì người ấy.

Sứ gia. Nhưng các thượng tế và kỳ lão xúi giục dân xin tha Baraba và giết Chúa Giêsu. Quan lại lên tiếng hỏi họ:

Thế nhân. Trong hai người đó các người muốn ta phóng thích ai?

Sứ gia. Họ thưa:

Cộng Đoàn **Baraba!**

Sứ gia. Philatô hỏi:

Thế nhân. Vậy đối với Giêsu gọi là Kitô, ta phải làm gì?

Sứ gia. Họ đồng thanh đáp:

Công Đoàn **Đóng đinh nó đi!**

Sứ gia. Quan lại hỏi:

Thế nhân. Nhưng người này đã làm gì nên tội?

Sứ gia. Chúng càng la to:

Công Đoàn **Đóng đinh nó đi!**

Sứ gia. Bấy giờ Philatô thấy mất công, lại thêm náo động, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói:

Thế nhân. Ta vô can về máu người công chính này, mặc kệ các người.

Sứ gia. Toàn dân đáp:

Công Đoàn **Hãy để cho máu nó đổ trên chúng tôi và trên con cái chúng tôi.**

Sứ gia. Bấy giờ quan phóng thích Baraba cho họ, còn Chúa Giêsu thì trao cho họ đánh đòn, rồi đem đi đóng đinh vào thập giá.

Bấy giờ lính tổng trấn liền điệu Chúa Giêsu vào trong công đường và tập hợp cả cơ đội lại chung quanh Người. Họ lột áo choàng đỏ ra, khoác cho Người một áo choàng đỏ, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người và trao vào tay mặt Người một cây sậy, họ quỳ gối trước mặt Người mà nhạo báng rằng:

Công Đoàn **Tâu vua dân Do-thái!**

Sứ gia. Đoàn họ khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy đập trên đầu Người. Khi đã chế nhạo Người xong, họ lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục cũ lại cho Người và điệu Người đi đóng đinh vào thập giá. Lúc đi ra, họ gặp một người thành Xyrênê tên là Simon, liền bắt ông vác đỡ thánh giá cho Người.

Họ đi đến một nơi gọi là Golgotha, nghĩa là Núi Sọ. Họ cho Người uống rượu hoà với mật đắng, Người chỉ nếm qua nhưng không muốn uống. Khi đã đóng đinh Người trên thập giá rồi, họ rút thăm chia nhau áo Người, để ứng nghiệm lời tiên tri rằng: “Chúng đã chia nhau áo Ta, còn áo ngoài của Ta, chúng đã bắt thăm”. Rồi họ ngồi lại cạnh Người. Họ cũng đặt trên đầu Người bản án viết như sau: Người này là Giêsu, vua dân Do-thái. Lúc ấy, cùng với Người, họ đóng đinh hai tên trộm cướp, một tên bên hữu, một tên bên tả.

Những người đi ngang qua, lắc đầu chế diễu Người và nói:

Thế nhân. Kìa, người là kẻ phá đền thờ và xây cất lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình đi, nếu là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá đi!

Sứ gia. Các thượng tế cùng luật sĩ và kỳ lão cũng chế nhạo Người rằng:

Thế nhân. Nó đã cứu được kẻ khác mà không cứu nổi chính mình! Nếu nó là vua dân Do-thái, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta sẽ tin nó. Nó đã trêu chọc Thiên Chúa, nếu Ngài thương nó thì bây giờ Ngài hãy cứu nó, vì nó nói: “Ta là Con Thiên Chúa!”

Sứ gia. Cả những tên cướp bị đóng đinh trên thập giá với Người cũng nhục mạ Người như thế. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Vào khoảng giờ thứ chín thì Chúa Giêsu kêu lớn tiếng:

Chúa Giêsu † **Eli, Eli, lema sabachtani!**

Sử gia. Nghĩa là:

Chúa Giêsu † Lạy Chúa con, lạy Chúa con! sao Chúa bỏ con!

Sử gia. Có mấy người đứng đó nghe vậy nói rằng:

Thế nhân. Nó gọi tiên tri Elia.

Sử gia. Lập tức một người trong bọn chạy đi lấy một miếng bọt biển, nhúng đầy máu và cuốn vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. Nhưng có kẻ lại bảo:

Thế nhân. Hãy chờ xem Elia có đến cứu nó không?

Sử gia. Đoạn Chúa Giêsu lại kêu lên lớn tiếng và trút hơi thở.

(.....*Quỳ gối thỉnh lặng thờ lạy trong giây lát*)

Sử gia. Bỗng nhiên màn đêm thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới, đất chuyển động, đá nứt ra. Các mồ mả mở tung và xác của nhiều vị thánh đã qua đời được sống lại. Và sau khi Chúa sống lại, họ ra khỏi mồ, vào thành thánh và hiện ra cùng nhiều người. Còn viên sĩ quan và những kẻ cùng ông canh giữ Chúa Giêsu, thấy đất chuyển động và các sự xảy ra, thì thất kinh sợ hãi và nói:

Thế nhân. Đúng người này là Con Thiên Chúa.

Sử gia. Ở đó cũng có nhiều phụ nữ đứng xa xa; họ là những người đã theo giúp Chúa Giêsu từ xứ Galilêa. Trong số đó có Maria Mađalêna, Maria mẹ của Giacôbê và Giuse, và mẹ các người con của Giêbêđê.

Tối chiều có một người giàu sang quê ở Arimathia tên là Giuse, cũng đã làm môn đệ Chúa Giêsu, ông đi gặp Philatô và xin xác Chúa Giêsu. Bấy giờ Philatô truyền giao xác cho ông. Vậy ông Giuse lấy xác, liệm trong một khăn sạch, và đặt trong mồ mà ông đã cho đục trong đá, rồi ông lăn một tảng đá lớn lấp cửa mồ lại và ra về. Còn Maria Mađalêna và bà Maria kia cùng ngồi đó nhìn vào mồ.

Hôm sau, tức là sau ngày chuẩn bị mừng lễ, các thượng tế và biệt phái đến dinh Philatô trình rằng:

Thế nhân. Thưa ngài, chúng tôi nhớ, lúc sinh thời tên bịp bợm ấy có nói: "Sau ba ngày, Ta sẽ sống lại." Vậy xin ngài truyền lệnh cho canh mộ đến ngày thứ ba, kéo môn đệ nó lấy trộm xác rồi phao đồn với dân chúng rằng: Người đã từ cõi chết sống lại! Và như thế, sự gian dối này lại còn tai hại hơn trước.

Sử gia. Philatô trả lời:

Thế nhân. Các ông đã có lính canh thì cứ đi mà canh như ý.

Sử gia. Họ liền đi và đóng ấn niêm phong tảng đá và cắt lính canh giữ mồ.